

[Stein.]

er tænkt givet efter 2 Aars Forløb — er tænkt givet efter 2 Aars Forløb. Ja, hele denne Tvangslaaneordning trækker saa store Veksler paa Selskaberne, at de i det mindste maatte have Krav paa, at der blev fastsat en bestemt begrænset Frist, efter hvilken de frit maatte kunne disponere over deres egne Midler.

Jeg beklager, som sagt, at jeg ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag, idet jeg anser det for nationaløkonomisk skadeligt, og ganske særlig paa Grund af den vilkaarlige Behandling, man gør et enkelt Udsnit — for der er jo Tale om et enkelt Udsnit — af Funktionærer til Genstand for.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning.

Jeg maa jo igen beklage, at et enkelt Medlem, det ærede Medlem Hr. Stein, ikke mener sig i Stand til at stemme for et Forslag.

Jeg vil gentage, hvad jeg forsøgte at give Udtryk i min Forelæggelsestale, at Forslaget jo er et Led i hele det Kompleks af Love, som skulde finde sin endelige Afgørelse i dette høje Ting i Dag. Det er Lovforslag, der til Dels bevæger sig paa et nyt Omraade, og som det derfor har været overmaade vanskeligt at faa udarbejdet paa en saadan Maade, at de kunde dække alle foreliggende Forhold. Jeg vil dog gerne i Tilslutning til de af det ærede Medlem Hr. Fløtkjær gjorte Bemærkninger pege paa, at det selvfølgelig er Forudsætningen for Praktiseringen af denne Lov, at der ikke lægges Virksomhederne Hindringer i Vejen for at iværksætte ny Foretagelse, eller at de ikke kommer i Vanskeligheder paa anden Maade derved. Det maa være Hensigten, at man paa bedste Maade bidrager til Virksomhedernes Opretholdelse og Udbygning.

Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard spurgte, om Selskaber, der allerede har aflagt Regnskab for 1939 før Lovens Fremstættelsesdato, skal iagttage Reglerne i § 4. Dette er ikke Tilfældet. Det er jo udtrykkeligt i § 4, Stk. 3, slaet fast, at Laan kun skal ydes for 1 Regnskabsaars Vedkommende. I det hele taget gør jeg opmærksom paa, naar man saa stærkt fra en vis Side angriber denne Lov, at den jo kun skal gælde for et enkelt Regnskabsaar.

Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om den Tantieme, som kan siges at udgøre en egentlig Del af Lønnen. Jeg skal i den

Anledning udtale, at jeg vil bidrage til, at der vises fornøden Forstaaelse, saaledes at berettigede Interesser ikke bliver gaaet for nær.

Det ærede Medlem Hr. Halfdan Henriksen pegede paa, at der kunde blive en Forskelsbehandling mellem de Selskaber, der rammes paa Aaret 1939, og dem, der rammes paa et senere Regnskabsaar. Jeg skal erkende, at der kan opstaa en saadan Forskellighed, som ikke er tilsigtet, men som desværre altid vil opstaa, naar man trækker en bestemt Grænse, fordi de, der er paa den ene Side af Grænsen, faar en noget anden Behandling end de, der kommer paa den anden Side. Naar det ærede Medlem nævnte, at Tantiemebegrænsningen vil virke uretfærdigt, kunde jeg jo spørge: Hvad er Retfærdighed, og hvad er Uretfærdighed? Men jeg vil i alt Fald gentage, at vi vil bidrage til paa bedst mulig Maade at skabe den størst mulige Ensartethed.

Det ærede Medlem Hr. Lannung anstillede nogle kritiske Betragtninger og kom bl. a. ind paa, at Funktionærernes Løn — det var jo egentlig Funktionærernes Tantieme, men det ærede Medlem brugte Udtrykket Løn — blev Virksomhedernes Ejendom, naar de indskød disse Penge i Laanefonden. Jeg vil hertil sige, at her kan ikke være Tale om Funktionærernes Ejendom. Ved en Begrænsning af Tantiemen kan det, der ligger ud over denne Begrænsning, ikke betegnes som de enkelte Funktionærers Ejendom. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Lannung vil betegne de 6 Kr. 13 Øre, der er trukket fra Arbejdernes Ugeløn, som Arbejdernes Ejendom. Det kan det jo ikke blive efter de Bestemmelser, der nu er truffet. Men, som sagt, jeg vil bidrage til at undgaa Urimeligheder, saa langt det er muligt.

Naar det ærede Medlem Hr. Stein ønskede, at jeg kunde formaas til at stille Ændringsforslag til tredje Behandling, vil jeg gerne sige, at i Betragtning af Lovforslagets Udarbejdelse, dets Behandling i det andet høje Ting og dets Samhørighed med de øvrige Lovforslag vil det ikke være gør ligt at stille Ændringsforslag nu. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Stein i Virkeligheden trods sin Utilfredshed med Lovforslaget helt og fuldt vil kunne forstaa dette.

Hvad angaar det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Stein rettede til mig vedrørende § 2 — jeg forstod, det var Spørgsmaalet om Definitionen af ansatte og Ledere i de lukkede Selskaber —, har jeg anlagt den Betragtning, at Ledere er Direk-